

Nem várt siker

A berlini Schaubühne am Lehniner Platz vendégszerepléseként a Bécsi Ünnepi Hetek keretében bemutatták **E ö r s i I s t v á n**, **A k i h a l l g a t á s** c. darabját. A színmű a szórakozást, kikapcsolódást keresők számára biztosan nem ígért és jelentett felüdülést. Annál örvendetesebb volt minden alkalommal a telt ház s a javarészt fiatal(abb) korosztályú közönség. **E ö r s i**, aki 1956-os szereplése miatt maga is börtönbe került, elsősorban saját megfigyelései alapján írta meg művét, aminek szereplői tudatosan megélt személyek, mindenestre fő mozgatóik nem egyéni, magánérdekek, hanem mintegy be-börtönzésük okaként mind a négyen egy-egy politikai-világnézeti különvilág típusait szemlélyesítik meg. A keretet optikailag a terem közepére fényszórózott cella, a cselekmény szempontjából pedig a kihallgató tiszt és helyettese képezik. A két ellentétes pólust: rabok és rabtartók, a rendszereket kiszolgáló börtönőr köti össze. A kényszer-közösségben

elmosódnak az ellentétek, már-már egyetértés uralkodik, míg aztán a külső események (Sztálin halála) hatására ki-ki a maga módján, azaz politikai-világnézeti meggyőződésének megfelelően reagál; és ez szükségszerűen nemcsak feszültségekhez, hanem a kisközösség teljes felbomlásához is vezet.

G e o r g e T á b o r i rendezésében **A kihallgatás** – tűrhetetlenül rossz akusztika ellenére – érezhető közelbe hozta a börtönvilág nyomasztó légkörét. A kurtavas- és a „kübli”-jelenet fojtogatóan-megalázóan jól sikerült, olyannyira, hogy egyik „nyugatra szakadt hazánkfia” több évtized után hajójeggyel a zsebében elállt szándékától. Velem is ezt tették – hangoztatta – majd a terem bejáratánál jegyét kínálgatta: – *Ki akar ingyen Budapestre utazni? Mert őt annyira felbojgatta a darab, hogy hatására továbbra sem akar Magyarországra utazni.*

Érthető tehát, miért nem kerülhet színre Magyarországon **A kihallgatás**.